

derved til Skatteyderne neppe vil gaa op til 1 Mill. Kr. aarlig, saafremt Lovforslagets Bestemmelse om Optagelse af et Statslaan benyttes. Hertil kommer i Henhold til Tiendelovforslaget, at Afløsningen ikke skal træde i Kraft før 1908; de 1,650,000 Kr. ville altsaa i 4 Aar indgaa i Statskassen og kunne anvendes til ganske andre Ojemed end det, til hvilket de af Flertallet ere krævede.

Endvidere skal nævnes, at Flertalsforslagene gaa ud paa kun at yde Kommunerne et Tilskud af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig i Stedet for som af Mindretallet foreslaaet $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Hvad de uheldige Principper, angaar, skal særlig fremhæves, at Paaligningen af Indkomstskatten ikke tilstrækkelig skaaner de mindre og de mellemstore Indkomster,

at Tienden fradrages ved Værdiansættelsen til Ejendomsskyld, samt,

at Bestemmelserne i § 7 i Loven om denne i høj Grad gøre Brud paa Princippet, der burde gaa ud paa ligelig og ensartet Beskatning i Forhold til Værdien, hvorved Ejendomsskylden ikke kan blive Grundlag for en ligelig Beskatning af fast Ejendom i Kommunerne, og

endelig at Flertallet ikke har villet slutte sig til Forslaget om Oprettelsen af et fælles Overskatteraad for Amternes Kommuner.

Mindretallet fastholder paa den anden Side den Overbevisning, at en Skattereform paa de Omraader, Lovforslagene omfatte, baade er ønskelig og bør gennemføres. Man har derfor loyalt deltaget i Udvalgets Arbejde og bestræbt sig for at fjerne saa mange af Fejlene ved Lovforslagene som muligt, men da Mindretallet ikke har formaaet at rokke ved de omtalte forkastelige Bestemmelser, der alle angaa Hovedpunkter i Lovforslagene, har det besluttet ved denne tredie Behandling ikke at afgive sin Stemme. Ved ikke at stemme mod Lovforslagene ønsker Mindretallet at tilkendegive, at det ikke er imod en Skattereform, men at det kun er Lovforslagene i den foreliggende Skikkelse, som det misbilliger.

Gustav Hansen: Jeg kan i det hele henholde mig til de Bemærkninger, som nu fremkom fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Danneskjold-Samsøe), men jeg kan dog ikke blive staaende ved en Undladen af at stemme om disse Lovforslag. Det er ikke, fordi jeg ikke indrømmer Nødvendigheden af en Omændring i vore Skatteforhold; navnlig i Kommunernes

Hartkornbeskatning er jo en Forandring højst nødvendig. Naar jeg agter at stemme mod disse Lovforslag, saa ligger det i, at jeg er Repræsentant for Kjøbenhavn. Kjøbenhavns Borgere have særlig Grund til at være misfornøjede med disse Lovforslag, og det er ogsaa en bekendt Sag, at en stor og kraftig Misfornøjelse har bredt sig i denne By. Naar jeg nu ønsker at stemme mod Lovforslagene, saa er det for at give disse Følelser hos kjøbenhavnske Borgere, mine Vælgere, Udtryk, og for at min Afstemning kan forme sig som en bestemt Protest mod Lovforslagenes Genneførelse.

Rottbøll: Jeg maa maaske efter de Udtalelser, vi nu have hørt, gaa lidt nærmere ind paa de Lovforslag, som her foreligge. Jeg vil da minde de ærede sidste Talere om, at Vendepunktet i Skattesagen, som den ærede Ordfører siger i Betænkningen, indtraadte i 1900—1901, og at det egentlig var det daværende Flertal, som fremkaldte det. Man foreslog den Gang at ophæve de gamle Hartkornsskatter og at indføre en ny Skat paa faste Ejendomme, den saakaldte Ejendomsskyld. Om man nu gjorde det af særlige politiske Grunde, eller hvorfor man gjorde det, skal jeg ikke komme ind paa. Faktum er, at det var det daværende Flertal, som foreslog Indførelse af Ejendomsskyld og Ophævelse af de gamle Skatter paa faste Ejendomme. Nu ere imidlertid de Medlemmer, der den Gang udgjorde Flertallet, mindre glade ved Ejendomsskylden, og hvorfor? Jeg har ikke hørt mange Argumenter fremført imod den. Jeg har egentlig kun hørt et, som forleden fremsattes af den daværende ærede Ordfører for Mindretallet (P. G. C. Jensen). Han sagde, man maatte holde fast ved, at uden en Ejendomsskyld, der i det mindste dækkede Halvdelen af de gamle Ejendomsskatter, havde Landstingets tidligere Flertal aldrig givet sit Samtykke til Hartkornsskatternes Afskrivning og aldrig villet være med til at arbejde paa at fremme den. Det er altsaa Grunden, hvorfor man nu er saa misfornøjet med den Ejendomsskyld, man selv tidligere har foreslaaet. Man foreslog ganske rigtigt den Gang, at den skulde give omtrent 5 Millioner — det samme er foreslaaet fra det nuværende Mindretals Side —, det vil sige, den skal omtrent dække Halvdelen af de Skatter, der ophæves. Men i Virkeligheden spiller dette jo ingen Rolle. Er man ført paa det rene med, at de gamle Hartkornsskatter ere